

VENDIM
Nr. 81, datë 30.12.2016

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:
Bashkim Dedja kryetar i Gjykatës Kushtetuese

Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 24.11.2016 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 72 Akti, që i përket:

KËRKUESE: Ministria e Punëve të Jashtme

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Shoqëria “By Best Duty Free” sh.p.k., Drejtoria e Shërbimit të Trupit Diplomatik, Ministria e Energjisë dhe Industrisë, Ministria e Zhvillimit Ekonomik, Turizmit, Tregtisë dhe Sipërmarrjes.

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimeve nr. 497, datë 31.1.2011 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 1583, datë 20.6.2012 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2014-3420, datë 25.11.2014 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 121, 131/f dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Vladimir Kristo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuases dhe të subjektit të interesuar, Drejtorisë së Shërbimit të Trupit Diplomatik, që janë shprehur për pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, shoqërisë “By Best Duty Free” sh.p.k., që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Subjekti i interesuar, shoqëria “By Best Duty Free” sh.p.k. ka nënshkruar kontratën e qirasë nr. 34, datë 1.7.2005 me subjektin tjetër të interesuar, Drejtorinë e Shërbimit të Trupit Diplomatik, me anë të së cilës ka marrë me qira disa ambiente të ndodhura në katin përdhe të godinës nr. 8 në rrugën “Skënderbej”, Tiranë.

2. Me anë të shkresës nr. 1243, datë 30.6.2010, Drejtoria e Shërbimit të Trupit Diplomatik i ka komunikuar shoqërisë “By Best Duty Free” sh.p.k. përfundimin e kontratës së qirasë. Shoqëria “By Best Duty Free” sh.p.k. ka pretenduar se zgjidhja e kontratës është një veprim juridik absolutisht i pavlefshëm, pasi Drejtoria e Shërbimit të Trupit Diplomatik nuk mund të kryejë asnjë veprim juridik pa marrë më parë miratimin e Ministrisë së Punëve të Jashtme. Për këtë arsye, subjekti i interesuar, shoqëria “By Best Duty Free” sh.p.k., i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesëpadi me objekt konstatimin e pavlefshmërisë së zgjidhjes së kontratës së lartpërmendur dhe pagimin e dëmit të shkaktuar. Subjekti tjetër i interesuar, Drejtoria e Shërbimit të Trupit Diplomatik,

në cilësinë e të paditurit në atë gjykim, si dhe kërkesja, Ministria e Punëve të Jashtme, kanë paraqitur kundërpadi me objekt lirim të sendit dhe shpërblimin e dëmit nga përdorimi i padrejtë i sendit.

3. Gjatë gjykimit në shkallën e parë kërkesja, në seancën e datës 18.11.2010, ka paraqitur kërkesë për nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor, sepse nuk është ezauruar më parë ankimi administrativ. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendim të ndërmjetëm, ka vendosur rrëzimin e kërkesës si të pambështetur në ligj dhe se kundër vendimit mund të bëhet ankim me vendimin përfundimtar. Kërkesja ka depozituar në datën 23.11.2010 rekurs ndaj vendimit të ndërmjetëm.

4. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 497, datë 31.1.2011, me trup gjykues të përbërë nga një gjyqtare e vetme, ka vendosur pranimin e kërkesëpadsisë; detyrimin e subjekteve të interesuara, Drejtorisë së Shërbimit të Trupit Diplomatik dhe Ministrisë së Punëve të Jashtme, t'i shpërblejnë dëmin e shkaktuar shoqërisë "By Best Duty Free" sh.p.k. si rezultat i pavlefshmërisë së zgjidhjes së kontratës së qirasë në masën 30.432.331 lekë; rrëzimin e kundërpadsisë si të pabazuar në ligj e në prova, si dhe për shkak të mungesës së legjitimitetit aktiv.

5. Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 1583, datë 20.6.2012, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 497, datë 31.1.2011 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe kthimin e çështjes për rigjykim në atë gjykatë me tjetër trup gjykues, me arsyetimin se pala paditëse nuk ka përcaktuar vlerën e padsisë, çka ndikon në formimin jo të drejtë të trupit gjykues (me tre gjyqtarë dhe jo me një sikurse është gjykuar në rastin konkret) dhe se gjykata ka shkelur rëndë ligjin lidhur me kërkesën e palës së paditur kundërpaditëse në atë gjykim për nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor, pasi nuk ka konsideruar ankimin e paraqitur nga kërkesja në datën 23.11.2010, por ka vazhduar gjykimin, duke vendosur që ankimi të bëhet bashkë me vendimin përfundimtar.

6. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2013-460 (91), datë 5.2.2013, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 1583, datë 20.6.2012 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe kthimin e çështjes për rigjykim në atë gjykatë, por me tjetër trup gjykues. Sipas Gjykatës së Lartë pagimi i taksës për padinë nuk përbën shkak për prishjen e vendimit dhe se palët e paditura në gjykim kanë pasur kohën dhe mundësitë që të kërkojnë shqyrtimin e çështjes nga një trup gjykues prej tre gjyqtarësh, por nuk kanë bërë asnjë kërkesë të tillë. Lidhur me çështjen e juridiksionit, Gjykata e Lartë ka arsyetuar se ndaj vendimit të ndërmjetëm të datës 18.11.2010, me anë të të cilit Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka rrëzuar kërkesën e Ministrisë së Punëve të Jashtme për nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor, nuk rezulton që kjo e fundit të ketë paraqitur ankim të veçantë. Për këtë arsye, sipas Gjykatës së Lartë, me të drejtë Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vazhduar gjykimin e çështjes dhe nuk e ka pezulluar atë.

7. Gjykata e Apelit Tiranë në rigjykimin e çështjes, me vendimin nr. 1425, datë 17.6.2013, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 497, datë 31.1.2011 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë lidhur me disponimet për kërkesëpadinë. Prishjen e këtij vendimi dhe pushimin e gjykimit për kërkimin e të paditurit kundërpaditës për lirim dhe dorëzimin e sendit. Pranimin e kundërpadsisë në lidhje me kërkimin për pagimin e dëmit (qirasë) për periudhën nga 1.7.2010 deri më 30.11.2010 sipas kontratës së qirasë ndërmjet palëve. Edhe në këtë gjykim kërkesja ka ngritur të njëjtat pretendime mbi mënyrën jo të rregullt të caktimit të vlerës së padsisë, si dhe mbi juridiksionin gjyqësor. Gjykata e Apelit i ka konsideruar të kaluara këto pretendime, pasi atyre u është dhënë përgjigje në vendimin e Gjykatës së Lartë që ka kthyer çështjen për rishqyrtim.

8. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2014-3420, datë 25.11.2014, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkesja, pasi nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 472 të Kodit të Procedurës Civile (KPC).

9. **Kërkuesja** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykatës) për shfuqizimin e vendimeve objekt kërkese dhe ka paraqitur këto shkaqe në mbështetje të pretendimit të saj për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor:

9.1 Është cenuar parimi i gjykatës së caktuar me ligj. Kontrata objekt gjykimi është kontratë administrative e lidhur nga organet publike në ushtrim të funksioneve të tyre publike, si e tillë çështja duhej të shqyrtohej nga gjykata administrative.

9.2 Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka cenuar standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor, pasi nuk ka arsyetuar mbi shkaqet e mospranimit të rekursit.

9.3 Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka cenuar të drejtën e aksesit dhe të drejtën e ankimit në gjykatë, pasi Gjykata e Lartë nuk ka publikuar vendimin e mospranimit. Gjithashtu, Gjykata e Lartë nuk është shprehur në lidhje me ankimin e veçantë për çështjen e juridiksionit.

9.4 Është cenuar parimi i barazisë së armëve, pasi shqyrtimi i çështjes në Gjykatën e Lartë është bërë shumë shpejt.

10. **Subjekti i interesuar, Drejtoria e Shërbimit të Trupit Diplomatik**, në argumentet e paraqitura me shkrim u është bashkuar pretendimeve të kërkueses dhe ka mbajtur të njëjtin qëndrim me të.

11. **Subjekti i interesuar, shoqëria “By Best Duty Free” sh.p.k.**, ka prapësuar me shkrim, në mënyrë të përmbledhur, si më poshtë vijon:

11.1 Mosmarrëveshja e krijuar midis palëve bazohet në një kontratë qiraje dhe jo në një kontratë administrative. Pavarësisht se njëra palë e kontratës është organ i administratës publike, ajo merr pjesë në marrëdhënien juridike në fjalë si subjekt i së drejtës private. Për këtë arsye kompetent për zgjidhjen e mosmarrëveshjes është juridiksioni civil.

11.2 Vendimi i Gjykatës së Lartë për mospranimin e rekursit ka respektuar të gjitha elementet e përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor. Është në kompetencën e dhomës së këshillimit të Kolegjit Civil të vlerësojë nëse shkaqet e ngritura në rekurs plotësojnë kriteret për kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore.

11.3 Kërkueses nuk i është cenuar e drejta e aksesit për shkak të mospublikimit të vendimit të mospranimit të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, pasi ky i fundit nuk ka detyrim ligjor t’i publikojë këto vendime. Pretendimit për ankimin e veçantë i është dhënë përgjigje nga Gjykata e Lartë.

11.4 Gjykata e Lartë e ka shqyrtuar çështjen me procedurë të përshpejtuar bazuar në urdhrin nr. 222, datë 2.10.2013 të Kryetarit të Gjykatës së Lartë, sipas të cilit përfshihen në këtë gjykim rastet kur Gjykata e Apelit ka vendosur kthim për rigjykim.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkueses

12. Gjykata çmon se kërkuesja legjitimohet *ratione personae* në lidhje me pretendimet e paraqitura në kërkesë, në kuptim të neneve 131/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, dhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur në Gjykatën Kushtetuese brenda afatit 2-vjeçar të parashikuar nga ligji nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë” i ndryshuar.

13. Lidhur me legjitimitimin *ratione materiae*, në jurisprudencën kushtetuese është theksuar në mënyrë të vazhdueshme se interpretimi i ligjit, zbatimi i tij në çështjet konkrete, si dhe vlerësimi i fakteve dhe rrethanave janë çështje që ndajnë juridiksionin e gjykatave të zakonshme nga juridiksioni kushtetues. Kontrolli kushtetues që kjo Gjykatë ushtron ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në funksion të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit për një proces të rregullt ligjor, kurse problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk

përbëjnë juridiksion kushtetues, nëse ato nuk shoqërohen me cenimin e këtyre të drejtave. Gjykata ndërhyr në ato raste kur, përmes veprimeve të tyre, gjykatat e zakonshme cenojnë të drejtën për një proces të rregullt ligjor. Në këto raste, Gjykata nuk bën rivlerësimin e fakteve e të rrethanave, por një vlerësim të natyrës kushtetuese, të dallueshëm nga ai i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Detyra e Gjykatës nuk është zgjidhja e një mosmarrëveshjeje juridike për çështje fakti, por identifikimi i fakteve të natyrës kushtetuese, të cilat shërbejnë për realizimin e kompetencave të saj dhe përbëjnë elementin thelbësor në përcaktimin e autoritetit të një gjykimi kushtetues (*shih vendimin nr. 62, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Bazuar në këto standarde, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuases se është cenuar parimi i barazisë së armëve, pasi shqyrtimi i çështjes në Gjykatën e Lartë është përshpejtuar (4 muaj pas paraqitjes së rekursit) dhe se kjo e fundit nuk ka publikuar vendimin e mospranimit të rekursit, nuk janë ngritur në nivel kushtetues. Juridiksioni kushtetues nuk mund të zëvendësojë prerogativat kushtetuese e ligjore të vetë hallkave të sistemit gjyqësor dhe të vlerësojë bindjen e brendshme të gjykatave për çështje konkrete, kur kjo nuk lidhet me shkëlqen e standardeve kushtetuese. Për pasojë, Gjykata në vijim do të ndalet në shqyrtimin e atyre pretendimeve që hyjnë në juridiksionin e saj.

B. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe të së drejtës së aksesit

15. Kërkuësja pretendon se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka cenuar standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi në vendimin nr. 00-2014-3420, datë 25.11.2014 nuk ka arsyetuar mbi shkaqet e mospranimit të rekursit. Sipas kërkuases, Gjykata e Lartë nuk i ka dhënë përgjigje çështjes së juridiksionit të ngritur prej saj gjatë gjykimit në themel të mosmarrëveshjes, duke cenuar në këtë mënyrë edhe parimin e gjykatës së caktuar me ligj.

16. Gjykata në jurisprudencën saj ka theksuar se arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç kësaj, duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të realizohet edhe vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (*shih vendimet nr. 3, datë 26.1.2015; nr. 63, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Vendimet gjyqësore që japin gjykatat e të gjitha niveleve në përfundim të gjykimit përbëjnë aktin procedural kryesor të të gjithë procesit gjyqësor. Ato përmbledhin dhe finalizojnë përfundimisht qëndrimet që mban gjykata lidhur me çështjen në gjykim. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar domosdoshmërinë e arsyetimit të vendimeve gjyqësore si një garanci për procesin ligjor. Vendimi duhet të mbështetet vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor dhe duhet të përmbajë bazën ligjore mbi të cilën bazohet zgjidhja e mosmarrëveshjes, analizën e provave dhe mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes (*shih vendimet nr. 3, datë 26.1.2015; nr. 63, datë 23.9.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Për gjykimin në Gjykatën e Lartë, sipas KPC-së (nenet 472 e në vijim), rekursi, ndër të tjera, duhet të përmbajë shkaqet për të cilat kërkohet prishja e vendimit, duke iu referuar normave ligjore mbi të cilat mbështetet, ndërsa shqyrtimi i çështjes në kolegjet seleksionuese konsiston në një vlerësim të këtyre shkaqeve. Në rast se Kolegji në dhomën e këshillimit krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs objektivisht nuk gjejnë mbështetje në aktet e administruara në dosjen gjyqësore, atëherë është në kompetencën e tij të vendosë, në pajtim me kërkesat ligjore, mospranimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore. Megjithatë, nga pikëpamja kushtetuese, vetëm kur janë të pranishme pretendime që kanë të bëjnë me shkëlqen e parimeve themelore të procesit gjyqësor, si dhe kur këto pretendime gjejnë pasqyrim në materialet e çështjes, vendimi i Kolegjit Penal për mospranimin e rekursit vë në dyshim të drejtën për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimin nr. 74, datë 22.12.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Po në këtë drejtim, Gjykata dhe GJEDNJ-ja kanë vlerësuar se arsyetimi i kufizuar i vendimit të dhomës së këshillimit shpreh në thelb shkaqet e mospranimit të rekursit nga ana e kolegjeve të saj gjatë shqyrtimit të tij paraprak në dhomën e këshillimit. GJEDNJ-ja në këtë drejtim ka theksuar, gjithashtu, se arsyetimi i kufizuar i dhënë nga Gjykata e Lartë në formulën e saj të vendimeve de

plano, tregon se kërkuksi nuk ka ngritur ndonjë nga shkaqet ligjore të parashikuara në dispozitat përkatëse ligjore, çka përbën një kërkesë pranueshmërie për ankimin. GJEDNJ-ja ka vërejtur se aty ku një gjykatë e lartë refuzon të pranojë një çështje mbi bazën se nuk ka shkaqe ligjore, një arsyetim shumë i kufizuar mund të plotësojë kërkesat e nenit 6 të KEDNJ-së (*vendimet e GJEDNJ-së në çështjen Marini v. Shqipërisë, datë 7 korrik 2008, § 106; në çështjen Mishgioni v. Shqipërisë, datë 7 dhjetor 2010, § 51*).

19. Nga ana tjetër, Gjykata ka theksuar se shqyrtimi i çështjes nga një gjykatë e caktuar me ligj është një element i procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6 të KEDNJ-së. Termi “*gjykatë*” karakterizohet në sensin material nga funksioni i saj gjyqësor që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve që janë në kompetencë të saj, në një proces të zhvilluar mbi një procedurë ligjërishit të përcaktuar dhe në pajtim me shtetin e së drejtës. E drejta e çdo pale për t’u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente, kërkon që gjykata të ketë juridiksion për të dëgjuar çështjen dhe që kompetenca t’i jetë dhënë asaj prej ligjit (*shih vendimet nr. 23, datë 23.7.2009; nr. 7, datë 9.3.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Në rastin në shqyrtim, nga materialet e dosjes gjyqësore Gjykata vëren se kërkuksja në seancën e datës 18.11.2010, gjatë gjykimit të çështjes në shkallë të parë, ka pretenduar se çështja nuk i përket juridiksionit civil, sepse nuk është ezaauruar më parë ankimi administrativ. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendim të ndërmjetëm të së njëjtës datë ka vendosur rrëzimin e kërkesës, si dhe ka disponuar që kundër këtij vendimi lejohet ankim bashkë me vendimin përfundimtar. Kërkuksja, mbështetur në nenin 59 të KPC-së, kundër vendimit të ndërmjetëm të datës 18.11.2010 ka paraqitur rekurs, i cili mban datën e depozitimit 23.11.2010, si dhe vulën e firmën e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1583, datë 20.6.2012, lidhur me çështjen e juridiksionit ka arsyetuar se gjykata ka shkelur rëndë ligjin lidhur me kërkesën e palës së paditur kundërpaditëse në atë gjykim për nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor, pasi nuk ka konsideruar ankimin e paraqitur nga kërkuksja në datën 23.11.2010, por ka vazhduar gjykimin, duke vendosur që ankimi të bëhet bashkë me vendimin përfundimtar. Ndërsa Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 00-2013-460 (91), datë 5.2.2013, ka arsyetuar se nuk rezulton që kërkuksja të ketë paraqitur ankim të veçantë ndaj vendimit të ndërmjetëm.

21. Gjykata gjithashtu konstaton se gjatë rigjykimit të çështjes në apel, kërkuksja ka depozituar kopje të noterizuar të ankimit të veçantë dhe ka ngritur përsëri pretendimin për juridiksionin. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1425, datë 17.6.2013, ka arsyetuar se atij i është dhënë përgjigje në vendimin e Gjykatës së Lartë që ka kthyer çështjen për rishqyrtim. Kundër këtij vendimi kërkuksja ka ushtruar rekurs dhe ndër shkaqet e paraqitura është edhe çështja e juridiksionit. Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi ai nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 472 të KPC-së.

22. Nga sa më lart, Gjykata vlerëson se Gjykata e Lartë i ka dhënë përgjigje pretendimit të kërkukses në lidhje me çështjen e juridiksionit. Kjo e fundit, me vendimin nr. 00-2013-460 (91), datë 5.2.2013, duke e shqyrtuar çështjen në themel dhe duke e rikthyer atë për rigjykim në Gjykatën e Apelit Tiranë, e ka konsideruar në kompetencë të saj zgjidhjen e mosmarrëveshjes dhe në këtë mënyrë ka shqyrtuar kryesisht edhe çështjen e juridiksionit. Për këtë arsye, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2014-3420, datë 25.11.2014, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkuksja.

23. Në këto rrethana, Gjykata çmon se vendimi i Gjykatës së Lartë i ka përmbushur elementet e përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese në lidhje me standardin e arsyetimit të vendimit. Edhe pse nëpërmjet një arsyetimi të kufizuar, Gjykata e Lartë, pasi ka vlerësuar shkaqet e ngritura në rekurs nga kërkuksja, ka arritur në përfundimin se ato nuk plotësojnë kërkesat ligjore për kalimin në seancë gjyqësore të çështjes, duke i dhënë përgjigje asaj edhe mbi pretendimin për çështjen e juridiksionit, në respekt të parimit kushtetues të gjykatës së caktuar me ligj.

24. Si përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkukses për cenimin e së drejtës për

një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, janë të pabazuara dhe nuk duhen pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash¹,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Fatos Lulo

Anëtarë kundër: Bashkim Dedja (kryetar), Vladimir Kristo

¹ Kryetari B. Dedja dhe gjyqtari V. Kristo votuan për pranimin e kërkesës me arsyetimin se është detyrë e Gjykatës së Lartë që në përmbushje të standardit të arsyetimit të vendimit, në funksion të rolit të saj si gjykatë e ligjit, si dhe kontrolluese e garantimit të standardeve kushtetuese nga gjykatat më të ulëta, në respekt të parimit të gjykatës së caktuar me ligj, t'i japë përgjigje pretendimit të kërkuarës lidhur me çështjen e juridiksionit.